

Ёлғизликтан қочиш

21:23 / 18.04.2018 4546

Инсон борки, ёлғизликка тоқат қила олмайды. У ўзининг мулоқот қилиш учун яралганини англагани сабабли ҳам яқинлари билан мулоқотдан хотиржамлика эришади. Араб тилидаги ﻋَنْسٌ («инсаанун») ҳам ﺃُنْسٌ «унс» - «мулоқот» сўзидан келиб чиққан. Инсоннинг ўз қувончу ғамини одамлар билан, ҳатто баъзан тасодифан танишиб қолган кишилар билан бўлишиши шунинг учун ҳам ажабланарли ҳолат эмас.

Аслида, биз жуда ёлғизмиз, ҳатто севимли инсонларимиз, қариндошларимиз, дўстларимиз, ҳамфирларимиз биз билан ёнма-ён бўлганда ҳам, ҳар биримиз ёлғизликни ҳис қиласиз. Умумий туйғулар, эътибор, қизиқишлиар бизни бир-биримизга яқинлаштиради, лекин буларнинг бари шунчалар омонатки, худди саробга, худди тупроқ устида омонатгина қурилган уйга ўхшайди. Ҳаёт йўллари айро кетиб, мустаҳкам дўстликдан ғира-шира хотиралар қолади, холос. Қизиқишлиар уйғун келиб, аввалги ҳамроҳларимизнинг ўрнини янгилари эгаллади.

Ахир, муҳаббат бор-ку, дейишингиз мумкин. Ҳа, албатта, муҳаббат – улкан қудрат-ку, ҳеч бир ҳис бизнинг мақсад ва интилишларимизни ушбу туйғучалик яқин қила олмайди, аммо у инсондан фидойиликни, доимий фидойиликни ҳамда муҳаббат қўйган инсонинг билан яқинликни, ҳеч бўлмагандаги, ҳиссий яқинликни талаб қиласи.

даражаси пасайса, ҳатто қалбиди мұхаббати бўлган инсон ҳам, Тангри таолосиз атрофдаги барча нарса ҳеч бир қийматга эга эмаслигини англаб етади.

Фақатгина Парвардигори Оламга бўлган мұхаббатгина ҳаётимиз, муносабат ва туйғуларимизнинг мазмунини тўлдириб беради. Фақатгина Тангри таолога мұхаббат қўйган қалбларгина қардош бўла, бир-бирини қабул қила олиши мумкин. Фақатгина Аллоҳ таоло йўлида руҳий бирликка эришиши мумкин ва фақатгина У сен Уни тарк этмасанг, сени ташлаб қўймайди. Аммо Аллоҳ таолонинг ра什ки кучлидир, биз ўзимиз қодир бўлмаган икки томонлама жавоб керак эмас, У зотга шукrona келтиришимиз керак бўлади.

Парвардигори олам қалбимизда Ўзидан бошқа бирор кишининг кўп жой эгаллашини маъқул кўрмайди. Қуръони Каримда бу ҳақида қуидагича хитоб қилинади: **«Одамлар ичида Аллоҳдан ўзга тенгдошларни тутадиганлар ва уларни Аллоҳни севгандек севадиганлари бор. Иймон келтирганларнинг Аллоҳга мұхаббатлари қаттиқдир»** ([Бақара, 165](#)).

Иброҳим алайҳиссалом ўта кексалик ёшларида узоқ интизорликдан кейин кўрган фарзандлари Исмоил алайҳиссаломга бўлган мұхаббатлари кучайган бир пайтда Аллоҳ таолонинг у кишини қандай синовдан ўтказганини унутманг. Аллоҳ таоло у кишига тўнғич фарзандларини қурбон қилишни буюрганида, Иброҳим алайҳиссалом ўзларидан нима талаб этилаётганини англаб етдилар ва Аллоҳ таолонинг иродасига бўйин эгдилар, шунда Аллоҳ ота-болага раҳм қилди. Сизнингча, қайси биримиз бундай синовдан ўта олишимиз мумкин эди? Ҳатто бундан кичикроқ синов юборилганда ҳам, ўта олармидик?

Қуръони Каримда бу ҳақида шундай башорат қилинган, **«Агар биз уларга, ўзларингизни ўлдиринг ёки ўзларингизни диёрларингиздан чиқаринг, деб фарз қилганимизда, озгиналаридан бошқаси буни қилмас эдилар...»** ([Нисо, 66](#)). Бу дунёning ўткинчи ҳаёти ва зебу зийнатлари қанчалик фоний ва бефойда эканлигини яққол кўриб турсакда, уларни шунчалар яхши қўрамиз! Аллоҳ таоло эса буларга қарамай бизга марҳамат кўрсатиб, бизни ўз гуноҳларимизга жавобгар қилиб қўйди, нимаики буюрган бўлса, барчаси, аввало, бизнинг манфаатимизни қўзлаб буюрилганлигига гувоҳ бўламиз ва қалбан буни ҳис қиласиз.

Амалларнинг ичидага Аллоҳга энг манзури бандасининг бегона кўзлардан йироқда ёки буткул ёлғизликда чин кўнгилдан бажарган амаллари ҳисобланади. Аллоҳ таоло У ҳақида тафаккур қилишимизни, дилдан сұхбат қилишимизни, У билан ўз қувончларимизни бўлишишимизни ва қийинчиликларимиз ҳақида баён қилишимизни хуш кўради. Яъқуб алайҳиссалом шундай қилганлар, бу ҳақида Қуръонда дейилади: **«Албатта, мен дарду ҳасратимдан фақат Аллоҳнинг Ўзига шикоят қилмоқдаман...»** ([Юсуф, 86](#)).

Аллоҳ таолога қалбингизни тўкиб солиш, гарчи биз камдан-кам бундай қилсак-да, осонгинадек туюлади. Биз дардимизни ҳар қандай киши билан бўлишсак бўлишамизки, Аллоҳ таоло билан бўлишишни охирги ўринга қўямиз. Биз дуоларимизда тез-тез Унга шундоқ ҳам маълум бўлган эҳтёжларимизни қатъий сўраймиз. Лекин У билан худди энг яқин кишимиздек сұхбат қиласизми? Кимки Тангри таоло билан сұхбатлашар экан, Унинг тез ва гўзал шаклда жавоб қайтаришини яхши билади.

Шунингдек, Аллоҳ таоло бандасининг ёлғизликда Унга ибодат қилишини хуш кўради. Уйдагиларнинг барчаси уйқуга кетишини кутиб, ўзи ётоқдан секин туриб, совуқ сувда таҳорат олиб, Робби олдида туришини, Қуръондан узоқ тиловат қилишини ёки фақатгина бир оятни такрорлай-такрорлай тадаббур қилишини, бу калималарнинг қалбига жо бўлишини, юрагида, фикру хаёлида, хулқида акс этишини хуш кўради. Бундай қувонч қалбни ўша дамда шундай қамраб оладики, бошқа ҳеч қандай неъмат ҳақида фикр юритишга имкон қолмайди.

Лекин шунда ҳам ҳаммаси яхши бўлишини, яқинларингиз иймонларидан айрилмаслигини, соғ-саломат бўлишларини, дунёвий мاشаққатлар қалб хотиржамлигига путур етказмалигини сўраймиз. Қалбимизнинг ўзгарувчанлигини, душманларимизнинг кўпсонли ва шавқатсизлигини билганимиз учун, саодатимиз омонат ва ҳимоясиз эканлигини, Аллоҳ таолодан ўзга куч-қудрат соҳиби мавжуд эмаслигини англаған ҳолда, У зотдан событқадамлик ва марҳамат қилишини сўраймиз.

Ёлғизликка сабрсизлик қиласиз, лекин бу ёлғизликни Аллоҳ таоло билан мулоқотда ўтказсак, биз учун қанчалик манфаатли бўлар эди. Ҳаётингиздан Аллоҳ таолони чиқариб ташласангиз ёки Ундан ўзингиз олиб қочадиган бўлсангиз, унда, таббийки, ёлғизликдан оғирроқ азоб йўқ. Бу дунёга ёлғиз ўзингиз келдингиз, ёлғиз ўзингиз тарк кетасиз. Агар Аллоҳ таоло билан ёлғиз қолишни ўрганмаган бўлсангиз, унда зах ер остида ким билан қоласиз?

Зулфия таржимаси